UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 28. Multi Sancti & Sanctæ laboribus & mœstitià pusillanimes ad orationem pro remedio recurrerunt, quam composit am nobis tradiderunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-53092

Visual Library

ſi tollat, tollere poteſt: etenim Dominus eſt abſolutus, omnibuſque dominatur. Hoc Sanctis omnibus eſt in tribulatione refugium, oratio ſcilicet, & eleuatio mentis in Deum.

§. 28. *Multi Sancti & Sanctæ laboribus & mæſtitiâ puſillanimes ad orationem pro remedio recurrerunt, quam compoſitam nobis tradiderunt.*

☞ 71 DEinde eſt oratio triſtitiæ & anguſtiæ remedium, quam nobis aduerſitates inferunt, quibus cingimur & quas patimur frequentiſſimas: quod ſi (inquit D. Chryſoſt.) dum tibi moleſtum aliquid & graue contigit, ædes accedas amici iiſque te cũ illo concludas ita collocutus: Domine mi, adſum me tecum recreaturus: etenim dolore conſumor: & cum illo reſidens varia miſces colloquia, narrando quæcunque te premũt aduerſa, lugubrem verborentus narrans hiſtoriam: quamuis enim nullum tibi ſit remedium allaturus, illo tamen à moleſtia recrearis. Quanto magis hoc vti te oporteret remedio, recurrendo ad Deum: ipſe namque amicus eſt integerrimæ fidei qui nuſquam & numquam deficit: ipſe pater qui tui ſolius clementius miſeretur, quam omnes patres ſuis filiis benigni miſerentur. *Si homini quis* (ita D. Chryſo.) *loquatur virtute prædito, non paruum inde fructum percipiet, quantis bonis fruetur is, cui cum Deo colloquium fuerit?* Quia quid arbitraris orationem eſſe niſi quoddam cum Deo colloquium? *Oratio enim colloquium eſt cum Deo.* Ita nos docuit Dauid. *Iucundum ſit ei eloquium meum.* Si ſolamini tibi foret colloqui tuamque communicare calamitatem cum D. Petro Apoſtolo, vel D. Paulo, vel D. Franciſco, vel D. Dominico, quid erit ipſa cum Deo ſermocinatio, tuaſque illi particulariter referre pœnas & afflictiones, non quòd ipſe illas ignoret, ſed vt per hoc tibi cor alleuietur, & ſperare poſſis remedium ab eo qui tibi illud ita ſecurè poteſt impertiri. Hoc erat Dauidis exercitium. *Effundo in conſpectu eius orationem meam, & tribulationem meam ante ipſum pronuncio? in deficiendo ex me ſpiritum meum, & tu cognouiſti ſemitas meas.* Sunt aliquãdo tales, quæ me impugnant aduerſitates vt mihi vitam adimant, vireſque ſuccidant, vt in me quidquam non ſit quo poſſim reſpirare lapſaſque vires reſtaurare: legit D. Hieronym. *Cum anxius fuerit in me ſpiritus meus,* hoc ago, recurro ad orationem, me cum Deo concludo, velut cum amico fideliſſimo, & patre piiſſimo, cui cunctas ſingillatim meas expono calamitates. *Tribulationem meam ante ipſum pronuncio.* An ergo illas ipſe non nouit? Nouit vtique: porrò pectus alleuiatur pœnaque mitigatur illam Deo communicando, & velut amico integerrimo veroque patri repræſentando. Si his ſuperaddas, in ipſo omne tuum eſſe remedium, quantò fidentiori animo ad illũ recurrere oportet, animæ tuæ monſtrando fidelitatem, quæ cõtritã doloribus ad vmbram illius ſe recipit: vt mulier fidelis legitimum ſuum conuenit maritum illius obſeruatrix legis, quam primæuæ Deus præſcripſit mulieri. *Ad virum tuum conuerſio tua:* de quibus aliàs egimus.

1. Similitudo.

Chrys. Ho. 30. in Gen. poſt med. Tom. 1.

Pſ. 141. 4.

Vocauit Pſalmiſta Dauid orationem, reſpirationem & Spiritus attractionem. *Os meum aperui, & attraxi ſpiritum.* Transfert D. Hieronymus. *Os meum aperui, & reſpiraui:* etenim ſicut remedium efficaciſſimum eſt, ne cor calore nimio ſuffocetur, quo coanguſtatur os aperire & reſpirare, atque per hoc aërem attrahere puriorem, quo refrigeretur: ita nullum eſt potentius quando timore, calamitate, & anguſtia comprimitur & pene præfocatur, quàm aperire os oratione, quà cœleſte refrigerium attrahatur; ille Spiritus inquam, qui viuificat & vocatur à Chriſto conſolator: Modum loquendi perpende. *Os meum aperui*, quod non quamlibet ſignificat orationem, ſed maturam & feruidam: ſicut dum Apoſtolus rogauit, vt pro ſe intercederent, quatenus illi Deus ſuum communicaret Spiritum ad Euangelij aperto ore prædicationem. *Vt detur mihi ſermo in apertione oris.* hoc eſt ſincerè, efficaciter, & magnâ fiduciâ fructum in auditoribus operandi. Hoc modo iuſtus orat, de quo teſtatur Salomon. *Aperiet os ſuum in oratione.* Et hoc modo Dauid orabat, talique oratione cœleſtem attrahebat ſibi ſpiritum: *Attraxi ſpiritum*, quo cor ſibi recreabatur: etenim ſi taliter oraueris, indubitanter illum attrahis, eumque Deus tibi communicabit. Ita ipſe dixerat, & quando commendans orationem vt remedium omnibus neceſſitatibus vniuerſale nobis aſſeruit, quòd aperiendo os noſtrum & rogando, pater ſuus cœleſtis optimum nobis Spiritum ſuum indulgeret. *Dabit ſpiritum bonum petentibus ſe.*

Huic remedio manum adiecit magnus ille Patriarcha Iacob, quando metu tremulus ex audito nuncio, quòd frater ſuus Eſau, qui necem illi ferox intẽtauerat, quadringentis ſtipatus militibus acceleraret, totus corde confractus ad

locum

Ezechias, Ioſaphat, Eſther, Iudith. locum ſeceſſit ſolitarium, ab vxoribus, filiis & armentis ſegregatus, tantoque cœpit ſpiritus feruore vacare orationi vt oculi velut perennes fontes lacrymis innatarent, & affectu adeo efficaci, vt Deo vim inferre videretur ita magnam, qualem declarat Spiritus S. in lucta illa, quam cum illo habuit nobiſque enarrat vates Oſeas; quæ non brachiis ſit acta corporalibus, ſed gemitibus & lacrymis.
Oſe. 12. 4. *Inualuit ad Angelum fletibus & oratione.* Hinc ita os aperiens viuum attraxit ſpiritum cœleſtemque fortitudinem, quâ tantopere roboratus extitit, vt fratris ſui pectus ſuperarit atrociſſimum. Hoc ſimiliter remedio vſus eſt rex piiſſimus Ezechias quando militari cinctus corona à faſtuoſo illo Rege Sennacherib tanto tremore metuque expalluit, vt diceret;
4. Reg. 19. *Dies tribulationis & anguſtiæ*, &c. tum etenim hoc egit. *Aſcendit Domum Domini, vt oraret in conſpectu eius.*

Hunc imitatus eſt rex Ioſaphat omni pietate conſpicuus, cum primum enim intellexit Ammonitas & Moabitas copioſiſſimis inſtructos legionibus in eum irruere, præ timore nimio cordis dimiſit alas puſillanimis.
2. Paral. 20. 3. & 12. *Ioſaphat autem timore perterritus, totum ſe contulit ad rogandum Deum.* Repeto: *totum ſe contulit*: non ſicut tu, qui tantum os confers ad orandum, non cor, non animam: atque inter alia orationis ſuæ verba protulit hæc prudentiſſima: *Cum ignoremus quid agere debeamus hoc ſolum habemus reſidui, vt oculos noſtros dirigamus ad te.* Illo medio leuamen ſenſit triſtitiæ. Pyſſima Eſther præ mœrore tabeſcens ob Dei populum morte damnatum ex
Eſth. 14. 3. edicto regis Aſſueri crudeliſſimo: *confugit ad Dominum cauens periculum quod imminebat* & veſtes exuens cultiores cilicium induit, lacrymas fudit de corde feruentiſſimas & in conſpectu Domini mæſta deprecatur. *Domine mi, qui Rex noſter es ſolus adiuua me ſolitariam, & cuius præter te nullus eſt auxiliator.* O quàm congrua tibi Domina cordis & oris oratio, dū tibi moritur maritus & vidua ſuperes ſola, nec eſt qui te triſtem aſpiciat: & tibi pariter puella dum te ſolatio luges deſtitutam, nec ſit qui tibi ſuccurrat aut te intueatur, niſi vt honori tuo doloſas ſcortator tendat inſidias. *Domine mi, adiuua me ſolitariam, &c.*

Simili oratione honeſtiſſima Iudith vires hauſit & animum, vt ſe à cruciatu liberaret, anguſtias cernens ſic omni fiducia deſtitutas, quibus Bethuliæ ciuitatem angebat Holofernes dux quo terra non vidit atrociorem: vt enim intellexit tremore metuque corda populi langueſcere: ſuum petiit oratorium, cilicio corpus circumcinxit, caput cinere conſperſit, vnde tantum recuperauit ſpiritum, vt ipſa ſola ſeſe inimico opponuerit inſuperabili totique potentiſſimo eius exercitui: & quâ hora manu gladium arriperet caput illi præſciſſura, quatenus animum hauriret intrepidum, orationi ſe dedit viuis feruens lacrymis & animo ſe proſternens humili, optatum quærit à Deo ſubſidium. *Confirma me Domine Deus Iſrael, & reſpice in hac hora ad opera manuum mearum.* O quantâ præcellens oratio prudentiâ, quam expediret imitari te, dum non ferendis arctaris anguſtiis & alius tuæ captat inopiæ occaſionem, vt te propellat in ruinam, quando te gemis ad extrema redactum, & periculo perditionis expoſitum, quando te grauior vrget aduerſitas. *Confirma me Domine Deus Iſrael & reſpice in hac hora*

Hoc in omnibus occaſionibus Dauidi fuit quotidianum & familiare remedium. *In die tribulationis meæ Deum exquiſiui. In tribulatione mea inuocaui Dominum, & ad Deum meum clamaui.* Hæc Eccleſiæ frequens fuit oratio quando cordis paſſa tribulationem ex feris illis & ferreis vinculis, ſtrictoque carcere, quo captus detinebatur D. Petrus caput ſuum, ad mortem
proſcriptus. *Oratio autem fiebat ſine intermiſſione* Act. 12. 5.
ab Eccleſia ad Deum pro eo Ne prætereamus hoc: *Sine intermiſſione*, eo modò quo dum cor præfocatur & inceſſanter & feſtinè reſpiras. Hinc
conſilium habemus Apoſtoli. *Sine intermiſſione* 1. Theſſal.
orate; illi conformiter quod Dominus nobis in- 5. 17.
iunxerat. *Oportet ſemper orare & nunquam deficere.* Luc. 18. 1
Ita continuus debet eſſe recurſus ad remedium ac eſt paſſio tribulationis. In hac vita nos mala, tribulationes, pœnæ & anxietates inceſſanter affligunt, modo corporis, modò animæ, modò bonorum, modò dignitatis, modò valetudinis, modò in perſona propria, modò in filiis, modò in coniuge, vt proinde dicere liceat: *Sine intermiſſione patimur*: igitur ſine intermiſſione ad medicinam confugiendum: *Sine intermiſſione orate*. Ecce magiſter noſter, qui hoc arripit ſibi remedium, quando timore & triſtitia ſupra modum affligitur.